

[Erik Eriksen.]

arbejde. Det er jo ikke altid, man herindefra har lejlighed — eller skal jeg sige kræfter — til at anerkende et arbejde, der er udført i en anden politisk lejr; men jeg tror, at jeg på dette område kan gøre det, og at i hvert fald den gode tanke i det vil blive anerkendt fra alle sider, når jeg siger tak til det ærede medlem for hans ledelse på dette felt. Jeg tror i det hele taget at kunne sige, at der er almindelig anerkendelse af det arbejde, der er udført, også af det økonomiske samarbejdsudvalg. Det var en værdifuld og interessant foreløbig rapport, vi modtog ved nytårstid.

Må jeg så videre tilføje, at det, som rådets præsidium tilsigtede med den mere principielle forhandling om det fælles marked, var at skabe øget interesse om hele problemet og dermed tilskynde til debat indenfor næringslivet i offentligheden. Og det lykkedes. Det er vel netop en af Nordisk Råds vigtigste funktioner at være et forum, hvorfra den nordiske opinion oplyses og inspireres. Under rådssamlingen i København gav hele den danske delegation, hele den svenske delegation og den halvdel af den norske delegation, som repræsenterer regeringspartiet, deres støtte til, at de nordiske samarbejdsministre og det økonomiske samarbejdsudvalg går videre med undersøgelserne og snarest muligt forelægger en alsidig redegørelse for de problemer, som er forbundet med fællesmarked. Også fra islandsk side gav man sin tilslutning hertil, og de finske medlemmer udtalte, at de anså det for vigtigt, at dette udredningsarbejde fortsattes. Denne brede tilslutning må siges at være et opmuntrende grundlag at arbejde videre på.

Dette var altså i meget enkle træk en art beretning eller en redegørelse til folketinget. Må jeg blot tilføje en lille, helt personlig betragtning. Jeg nærer for mit eget vedkommende ingen tvivl i denne sag; for mig at se bliver det stadig mere indlysende, at det er en bydende nødvendighed for de nordiske lande indenfor en meget overskuelig tid at nå frem til et vidtgående økonomisk samarbejde. Jeg har ved anden lejlighed tidligere peget på, at vi føler automatiseringen bane sig vej og forstår den øgede konkurrencekraft, den vil give de industrielle stormagter. Jeg gentager

det her. Vi ser også den vest- og mellem-europæiske toldunion vokse frem på det solide grundlag, der allerede er lagt ved kul- og stålpagten. I forvejen er østblokkens lande knyttet sammen i et snævert økonomisk samarbejde. Englands opmærksomhed er i første række vendt mod dets dominions og kolonier; deres fælles interesse står naturligvis i forgrunden, og vi andre har hver for sig ikke let ved at gøre vore synspunkter gældende. Og lad os tænke os den dag, da Vesttyskland, Frankrig og Italien sammen med de tre Beneluxstater har nedbrudt toldgrænserne mellem deres lande og skabt et stort fælles marked som rammen om deres alsidige, for nogle næsten dynamiske næringsliv. Da vil fremtiden, tror jeg, tegne sig mørk for de små nordiske lande, hvis ikke også de har evnet ved samarbejde at følge med tiden og udviklingen.

Ja, så er jeg altså ved den status, vi på dette tidspunkt plejer at foretage, en status over, hvad der er sket i årets løb. Lovforslagenes antal har været stort. Det ærede medlem hr. Bundvad har foretaget en gennemgang af dem, og det er jo rigtigt, som det blev sagt — jeg ved ikke, om det blev sagt direkte, men i hvert fald var det underforstået — at de største og mest betydningsfulde lovforslag dog ikke blev ophøjet til lov.

Der er vel ingen tvivl om, at det i almindelighed må tilstræbes, at folketinget afslutter sine møder omkring 1. juni. Det er i mange henseender sundt, at der levnes medlemmerne mulighed for at bevare den personlige kontakt med det praktiske erhvervsliv. Det er nu engang sådan, at mange forhold tager sig noget anderledes ud, når de ansues ude fra erhvervslivet, end når de ansues herindefra.

Jeg har lagt mærke til, at folketingets arbejdsform i den sidste tid mand og mand imellem og på anden måde har været genstand for kritik, og det er klart, at den må alvorligt overvejes. Jeg ved, at det høje tings formand igennem længere tid har haft sin opmærksomhed henvendt på problemet. Tingets arbejdstempo har måske været særlig hårdt i år; i den forbindelse tales der om ønskeligheden af flere faste udvalg.

Jeg tør ikke sige andet, end at det er